

Mijn DVC carrière,

In de groepsapp de vraag of iemand uit ons Team een stukje voor de site wilde schrijven. Wat is dan de bedoeling? Een stukje over jezelf en je tijd bij DVC! Na heel veel enthousiaste reacties in de app, aan mij uiteindelijk de eer ☺

En eerlijk is eerlijk. Nu ik er zo over nadenk heb ik toch wel al een aardige lange carrière, met wel wat pauzes gehad bij DVC . Maar wie niet. Dus daar moet toch wel iets over te vertellen zijn.

Vanaf dat het mocht ben ik begonnen met volleyballen. Dat kon ook niet anders met Jack de Jong als mijn vader. Ik volleybalde niet alleen zelf bij de jeugd, maar hij sleepte me ook mee naar al zijn wedstrijden, ik ging mee als hij ging coachen en hij gaf mij op bij selectie trainingen. Ook kreeg ik trainen van hem. Ik heb nu achteraf best medelijden, want wij als meiden hebben het hem niet echt makkelijk gemaakt. Veel pittige meiden die liever verstoppertje op de wc of in het materialen hok deden, mandjes met volleyballen vol stopte en rond rende in de sporthal en riepen 'oliebollen te koop'. Ik herinner het me als een hele leuke tijd. Toch is er iets goeds uit gekomen, want we werden kampioen! Herkennen jullie ze allemaal?

Een mooie herinnering uit deze jeugdperiode is dat Linda en ik nog eens een andere carrière hebben geprobeerd. Namelijk die als kaasmeisjes. Er werd toen een belangrijke wedstrijd georganiseerd bij DVC. Een hele tribune werd gebouwd en er werd een heren wedstrijd op hoog niveau gespeeld. En wij mochten daar kaasjes uitdelen. (Nee helaas is daar geen foto van)

Het ging best aardig met mijn volleybal carrière. Op mijn 15e speelde ik in dames 1 als spelverdeelster. Echt iedere wedstrijd super zenuwachtig tussen wat voor mij toen voelde als wat oudere dames. Sorry want toen waren zij ook gewoon nog jong. We hebben het dan over 30 jaar geleden en was het 1988. Ik weet niet iedereen meer te benoemen, maar o.a. Joke Postma, Ariënne de Graaf, Tinie Schouten, Annette Verheul waren toen mijn teamgenootjes.

En ja op je hoogste punt moet je stoppen. Ik kreeg wat andere prioriteiten op die leeftijd en had daar geld voor nodig ☺ Werken, studeren en stappen kwamen even op nummer 1. Een lange pauze was begonnen.

In 1999 verhuisde ik weer naar Driebruggen. Wonen in Den Haag tijdens mijn studententijd was prima voor die periode, maar Driebruggen trok toch weer. En toen was daar Linda, of ik weer wilde volleyballen en ja waarom niet. Wat ik me uit die tijd kan herinneren is dat de kantine toen een Keet naast de sporthal was. Een boswandeling voor de wedstrijd werd daar wel eens gedronken en YES we werden weer kampioen en stonden in de krant. ☺

En nee het is niet het **G-Team**. Sorry Linda: we staan er niet echt best op. In deze periode heb ik in diverse dames teams gespeeld. Uiteindelijk in Dames 2 beland.

In deze periode ben ik ook nog op andere manieren actief betrokken geweest bij de vereniging. De eerste website heb ik opgezet en een lange periode bijgehouden. Daarnaast ook nog een paar jaar het beachvolleybal toernooi georganiseerd.

Ook nu ging het redelijk goed met mijn volleybal carrière. Ik mocht zelfs weer eens invallen bij Dames 1. Maar nu was het andersom. Ik als oudere bij die jonge meiden. Dus weer super zenuwachtig. Wat daar vooral leuk aan was dat ik dan met mijn 2 zussen: (Kelly en Yentle) speelden.

Ik zal nooit vergeten dat ik meestal op de bank zat en af en toe de laatste punten mocht meespelen. Het mooiste is dat ik een keer echt serieus alleen het allerlaatste punt mocht meespelen en dat dit ene punt is vastgelegd in de krant. Ik scoorde ook nog ☺

En wat voor mij deze foto bijzonder maakt is dat mijn zussen er ook op staan. Yentle moet je even zoeken. Je snapt het al : Dit krantenstukje ga ik voor altijd bewaren.

En tja. Op je hoogste punt moet je stoppen. Ik kreeg weer wat andere prioriteiten. Deze keer wilde ik meer tijd aan mijn zoon besteden en had ik wat privé perikelen. Dus er kwam weer een pauze....

Maar volleyballen blijft toch kriebelen en daar was weer Linda: of ik wilde volleyballen bij de recreanten. Ze wist het goed te verkopen ☺. Er was een tekort aan speelsters. Niet spelen op zaterdag, ongeveer 12 wedstrijden per seizoen, als je een keer niet kan dan is dit niet gelijk een probleem, je mag kwaaltjes hebben, allemaal oud volleybalsters, dus toch nog lekker fanatiek. Ja ik was verkocht.

En ze had gelijk. Ik speel nu met veel plezier, volgens mij nu het 4^e seizoen, bij de dames recreanten. Nee helaas nog geen kampioenschap. Tot op heden zijn we altijd 2^e geworden en kunnen we de nummer 1 steeds net niet verslaan. We komen wel steeds dichterbij. Sterker nog dit seizoen zijn onze kansen nog nooit zo groot geweest. Meiden we gaan ervoor!!!

En wie weet als er nog eens een ander teamgenootje in de spo(r)tlight een stukje schrijft, kan zij er mooi een stukje uit de krant bij plaatsen die gaat over ons kampioenschap van 2019.....

Groetjes,

Wendy de Jong

Dames Recreanten